

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1512/2018
31.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди у помагању из члана 238. став 1. тачка 4) Кривичног законика у вези члана 35. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Драгише Ђурића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Горњем Милановцу К бр. 55/17 од 23.01.2018. године и Кв.бр.16/18 од 29.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и АА, адвоката Драгише Ђурића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Горњем Милановцу К бр. 55/17 од 23.01.2018. године и Кв.бр.16/18 од 29.08.2018. године, и предмет враћа Основном суду у Горњем Милановцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Горњем Милановцу К бр. 55/17 од 23.01.2018. године одлучено је да се из буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка исплати и то: окривљеном АА из ... износ од 500.250,00 динара, окривљеном ББ износ од 107.250,00 динара и окривљенима АА и ББ, као солидарним повериоцима износ од 259.875,00 динара, што укупно износи 963.375,00 динара, а који трошкови се имају исплатити на текући рачун браниоца окривљених, адвоката Драгише Ђурића број ..., који се води код „...“ а.д. ..., у року до 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Горњем Милановцу Кв.бр.16/18 од 29.08.2018. године делимично је усвојена жалба адвоката Драгише Ђурића, браниоца окривљених ББ и АА, изјављена против решења о трошковима кривичног поступка К.бр.55/17 од 23.01.2018. године Основног суда у Горњем Милановцу, те је наведено решење преиначено и то тако што се окривљенима АА и ББ, као солидарним повериоцима на име трошкова кривичног поступка, преко досуђеног

износа од 259.875,00 динара досуђује износ од још 16.875,00 динара, укупно 276.750,00 динара, а окривљеном АА преко досуђеног износа од 476.250,00 динара досуђује износ од још 35.250,00 динара, укупно 511.500,00 динара, док се окривљеном ББ преко досуђеног износа од 227.250,00 динара досуђује још 11.250,00 динара, укупно 238.500,00 динара, што укупно на име трошкова кривичног поступка износи 1.026.750,00 динара, а који износ се има исплатити на терет буџетских средстава суда, у року до 60 дана од дана правноснажности решења. У преосталом делу жалба је одбијена као неоснована и одређено да се наведени износ има уплатити на текући рачун адвоката Драгише Ђурића, број ..., који се води код „...“ а.д. ... .

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених ББ и АА, адвокат Драгиша Ђурић, на основу члана 482, 483. став 1. и 2. и члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да сагласно члану 492. тачка 1) и 2) ЗКП утврди да је решењем Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.55/17 од 23.01.2018. године, у делу којим нису признати трошкови кривичног поступка преко укупног износа од 963.375,00 динара и става два изреке решења Основног суда у Горњем Милановцу Кв.бр.16/18 од 29.08.2016. године, повређен закон на штету окривљених, а затим донесе пресуду сагласно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП и оспорена решења преиначи, тако што ће окривљеном ББ и окривљеном АА признати пун износ тражених трошкова. Достављен је и трошковник у износу од 67.500,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљених, у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, у односу на окривљеног ББ. Наиме, суд је одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон на штету окривљеног ББ, јер део захтева окривљеног у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка, које је имао пре ангажовања адвоката Драгише Ђурића, односно пре 19.01.2016. године, а на име награде и нужних издатака браниоца којег је окривљени ББ имао до 19.01.2016. године, није прихватио.

Из списка предмета произилази да је окривљени ББ, у току целог поступка имао ангажованог браниоца из реда адвоката и то адвоката Миломира Васовића из ..., а од 19.01.2016. године адвоката Драгишу Ђурића. Између осталог, окривљеном ББ нису признати трошкови првостепеним решењем Основног суда у Горњем Милановцу К бр. 55/17 од 23.01.2018. године за накнаду трошкова

кривичног поступка насталих у овом кривичном предмету пре 19.01.2016. године, при чему у образложењу првостепеног решења, за овакву одлуку нису дати разлози, док је другостепени суд у образложењу своје одлуке навео да је окривљени ББ дана 19.01.2016. године дао пуномоћје за заступање адвокату Драгиши Ђурићу, због чега је неоснован захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка насталих у том кривичном предмету за окривљеног ББ пре 19.01.2016. године.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Горњем Милановцу је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, те се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава.

По налажењу Врховног касационог суда, окривљеном ББ према којем је на основу пресуде К бр. 320/12 од 12.12.2016. године одбијена оптужба за извршење кривичног дела загађење животне средине у подстрекавању из члана 260. став 1. КЗ у вези члана 34. КЗ и пресудом К 55/17 од 16.06.2017. године којом је одбијена оптужба за извршење кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди у саизвршилаштву из члана 234. став 1. тачка 4) КЗ у вези члана 33. КЗ припадају трошкови кривичног поступка од његовог покретања до његовог завршетка, обзиром да је окривљени од покретања до завршетка имао ангажованог браниоца из реда адвоката, те му сходно томе и припадају трошкови у складу са одредбом члана 265. у вези члана 261. став 1. тачка 7) ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Горњем Милановцу, на поновно одлучивање.

У поновном поступку суд ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и донети правилну и закониту одлуку. Такође, приликом доношења одлуке суд ће имати у виду и да трошкови кривичног поступка, а имајући у виду одредбу члана 265. ЗКП припадају окривљеном, а не његовом браниоцу.

Осталим наводима захтева, којим се указује да је суд учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП и тиме што је одбио накнаду трошкова за окривљеног АА на име састава ургенција од 24.01.2011. године, 24.10.2011. године и 10.09.2017. године и молбе од 25.10.2017. године закључујући да су поднете ургенције од стране окривљеног АА поднешене у сврху убрзања, а не одуговлачења поступка, те да је молба од 25.10.2017. године била нужна и потребна – по налажењу овог суда, оспоравају се чињенични закључци суда, тј. указује на погрешно утврђено чињенично стање, а што није законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због кога окривљени у том делу преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић